

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ploșniță Emanoil în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014 și sentinței Judecătoriei Hîncești din 07 aprilie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Ciupercă Grigore Dumitru, născut la 26 mai 1994, originar și domiciliat în s. Caracui, r-nul Hîncești.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.02.2013 – 07.04.2014;

Instanța de apel: 05.05.2014 – 10.06.2014;

Instanța de recurs: 28.08.2014 – 29.10.2014.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 07 aprilie 2014, Ciupercă Gr. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare;
- art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, la 6 ani închisoare;
- art. 360 alin. (2) Cod penal, la 1 an închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ciupercă Gr. i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 7 ani și 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa deja stabilită, lui Ciupercă Gr. i-a fost adăugată parțial pedeapsa aplicată și neexecutată prin sentința judecătoriei Hîncești din 15.11.2012 și definitiv i s-a stabilit - 7 ani, 6 luni și 20 zile închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Ciupercă Gr. la 13.10.2012, aproximativ la orele 23:00, aflîndu-se în stradă în s. Caracui r-nul. Hîncești din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică și manifestînd un cinism și o obrăznicie deosebită, împreună cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în privința căroră cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, fără nici un motiv i-a aplicat intenționat lui Baluță M. și Baluță A. multiple lovituri cu

pumnii și picioarele peste cap și corp, cauzându-i primului conform raportului de expertiză medico-legală nr. 256 D din 02.11.2012, vătămări corporale ușoare care au dus la dereglarea sănătății de la 6 la 21 zile și de scurtă durată, iar ultimei, conform raportului de expertiză medico-legală nr.255 D din 02.11.2012, vătămări corporale neînsemnate.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, la 13.10.2012, aproximativ la orele 23:00, aflându-se în stradă în s. Caracui, r-nul. Hîncești, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, 1-a atacat pe Baluță M. și aplicîndu-i intenționat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și corp, i-a cauzat conform raportului de expertiză medico-legală nr. 256 D din 02.11.2012, vătămări corporale ușoare, care au dus la dereglarea sănătății de la 6 la 21 zile și de scurtă durată, după care i-a sustras în mod deschis 500 lei, cauzându-i acestuia o daună în proporții considerabile.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, la 13.10.2012, aproximativ la orele 23:00, aflându-se în stradă în s. Caracui, r-nul. Hîncești, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împreună cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în privința cărora cauza penală a fost disjunsă într-o procedură separată, avînd intenția de a-i limita libertatea lui Baluță M., inclusiv libertatea de circulație și de a-l lipsi de aceasta, i-a sustras și tăinuit buletinul de identitate a ultimului.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – huliganism, adică *acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvîrșită de mai multe persoane*, în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, *tîlhărie, adică atacul săvîrșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvîrșit de mai multe persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile și în baza art. 360 alin. (2) Cod penal, adică sustragerea și tănuirea buletinului de identitate a persoanei fizice, cu intenția de a-i limita libertatea, inclusiv libertatea de circulație, sau de a o lipsi de aceasta.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401- 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către Derivolcova A., părțile vătămate Baluță M. și Baluță A. și avocatul inculpatului Bernicova M..

3.1. Derivolcova A. a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă pentru faptele săvîrșite, menționînd că careva pretenții față de Ciupercă Gr. nu are și că s-a împăcat cu ultimul.

3.2. Partea vătămată Baluță M. a solicitat casarea sentinței instanței de fond cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care lui Ciupercă Gr. i se va aplica o pedeapsă mai blîndă, invocînd că instanța de fond i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, dînsul s-a împăcat cu inculpatul și nu are pretenții față de acesta.

3.3. Totodată, sentința a fost atacată cu apel și de partea vătămată Baluță A., care specifică în cererea de apel aceleași cerințe ca și partea vătămată Baluță M. și Derivolcova A., iar în argumentarea apelului declarat specifică că pretenții materiale față de inculpat nu are, menționând că cu ultimul s-a împăcat.

3.4. Nefiind de acord cu sentința avocata Bernicova M. a depus cerere de apel, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Ciupercă Gr. să fie achitat în baza art. 188 și art. 360 Cod penal, iar în baza art. 287 Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În argumentarea apelului declarat apelanta a invocat că:

- vinovăția lui Ciupercă Gr. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 și art. 360 Cod penal, nu și-a găsit confirmare nici în cadrul urmăririi penale, nici în instanța de judecată, deoarece este bazată pe presupuneri și pe declarațiile contradictorii ale persoanelor cointeresate pe dosar;

- instanța de fond eronat a apreciat probele din dosar;

- nici un martor audiat în ședința de judecată nu a confirmat faptul că Ciupercă Gr. ar fi sustras banii și buletinul de la partea vătămată Baluță M., din contra martorul Tarahovici M. a confirmat că a auzit despre pierderea bunurilor menționate;

- nu este posibil de stabilit cum acuzatorul de stat a determinat scopurile specificate în actul de învinuire și existența faptelor prejudiciabile prevăzute de 188 și art. 360 Cod penal, dacă nici scopurile, nici faptele nu au fost confirmate prin careva probe concludente și pertinente;

- partea vătămată Baluță M. în timpul conflictului a pierdut bunurile care erau la dînsul, și anume din această cauză a doua zi de dimineață, împreună cu sora, au plecat și le-au căutat la fața locului;

- la adoptarea sentinței instanța de judecată nu a luat în considerație prevederile art. 101 și 369 Cod de procedură penală, și ilegal a adoptat o sentință de condamnare bazată doar pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014 au fost respinse, ca inadmisibil, apelul declarat de Derivolcova A. și, ca nefondate, apelul avocatei Bernicova M. în interesele inculpatului Ciupercă Gr. și apelurile părților vătămate Baluță M. și Baluță A., cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a specificat că, la pronunțarea sentinței, instanța corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Ciupercă Gr. a săvârșit infracțiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora.

Astfel, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului Ciupercă Gr. se dovedește integral reieșind din următoarele probe: declarațiile părților vătămate Baluță M. și Baluță A., declarațiile martorilor Parahovici M., Covîleac N., precum și prin

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.10.2012, raportul de expertiză medico-legală nr. 255 D din 02.11.2012 a părții vătămate Baluță A., raportul de expertiză medico-legală nr. 256 D din 02.11.2012 a părții vătămate Baluță M., procesul-verbal de audiere a învinuitului Ciupercă Gr..

Privitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei acesteia, corect a făcut trimitere la prevederile legale, și, în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, s-a menționat că întemeiat instanța de fond a găsit necesar de a aplica în privința lui Ciupercă Gr. prevederile art. 10, 84 și 87 Cod penal, iar circumstanțe atenuante și agravante conform art. 76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Referitor la apelul declarat de Derivolcova A. instanța a specificat că argumentele din cererea declarată nu pot fi reținute, deoarece sunt combătute prin cumulul de probe analizate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, mai mult, cererea acesteia urmează a fi respinsă, ca inadmisibilă, din motiv că cet. Derivolcova A. nu are calitate de parte vătămată în prezenta cauză penală.

Cu privire la apelul declarat de avocata Bernicova M. în interesele inculpatului Ciupercă Gr. instanța de apel l-a respins ca nefondat, menționând că sentința adoptată este legală și întemeiată, iar instanța de fond la adoptarea acesteia a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, or cumulul de probe administrat și cercetat demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului pe toate capetele de acuzare incriminate acestuia.

În ce privește apelurile declarat de părțile vătămate Baluță M. și Baluță A., instanța de apel le-a respins, ca nefondate, din motiv că argumentele invocate de părți nu pot fi reținute ca temei justificativ de casare a sentinței, or instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate inculpatului.

6. În continuare, atât decizia instanței de apel, cât și sentința primei instanțe, sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Ploșnița E., care reprezintă interesele inculpatului în baza mandatului nr. 0275772 din 06 august 2014, anexat la fila dosarului nr. 226. Conform textului recursului se solicită casarea hotărârilor judecătorești menționate, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Ciupercă Gr. să fie achitat privitor la învinuirea imputată în baza art. 188 și 360 Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor constitutive ale acestor infracțiuni, iar pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, inculpatului să i se aplice o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea recursului se invocă că, calificarea unei fapte ca fîlhărie obligatoriu impune prezența obiectului juridic principal - relațiile sociale patrimoniale privind

posesia sau detinerea bunurilor și alternativ, obiectului juridic secundar - relațiile sociale privind sănătatea și integritatea corporală a persoanei.

Tîlhăria presupune nu orice violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, nu orice amenințare privind aplicarea unei asemenea violențe, ci doar violența legată de atacul asupra persoanei în scopul sustragerii bunurilor acesteia. Scopul tîlhăriei este întotdeauna sustragerea bunurilor altei persoane.

Recurentul specifică că relevant în cauză este faptul că din materialele dosarului nu se constată acțiunea aplicării violenței în scopul sustragerii bunurilor de către Ciupercă Gr. și nici intenția directă a acestuia de sustragere a bunurilor de la partea vătămată, iar pentru constatarea infracțiunii de tîlhărie este important ca apariția scopului de sustragere la făptuitor să preceadă acțiunea de atac însoțită de aplicarea violenței sau amenințării cu violență.

Lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal, în acțiunile lui Ciupercă Gr., este confirmată și prin rechizitoriu, sentință și decizia instanței de apel, mai precis aceasta rezultă din ora cînd au fost comise pretinsele fapte prejudiciabile imputate inculpatului, or în actele de mai sus se specifică că toate au fost săvîrșite la aceeași oră, adică aproximativ la ora 23:00 la data de 13.10.2012.

Referitor la cauzarea daunelor în proporții considerabile, apărătorul menționează că contrar exigențelor stipulate în art. 126 Cod penal, atît la etapa urmării penale, cît și la judecarea cauzei de către instanța de fond și cea de apel, nu a fost confirmat caracterul considerabil al pretinselor daune cauzate părților vătămate și constatarea acestora a rămas la nivel declarativ. Or, pentru prezența daunelor considerabile, nu este suficientă doar declarația părții vătămate și a instanțelor judecătorești, acestea urmau să elucideze starea materială a părților vătămate, existența persoanelor întreținute și alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a lor.

Cu privire la calificativul incriminat inculpatului - săvîrșirea tîlhăriei de două sau mai multe persoane, recurentul a menționat că prin această agravantă se înțelege situația cînd la săvîrșirea infracțiunii de tîlhărie participă două sau mai multe persoane în calitate de autori, însă atît instanța de fond, cît și instanța de apel, nu au constatat că la săvîrșirea pretinsului atac tîlhăresc din data de 13.10.2012, prin înțelegere prealabilă au participat nu numai Ciupercă Gr., dar și alte persoane, iar concluzia instanțelor judecătorești, referitor la săvîrșirea tîlhăriei de către inculpat, prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, este declarativă și neprobată.

Cu privire la condamnarea inculpatului în baza art. 360 Cod penal, apărătorul specifică că din actele cauzei și circumstanțele de fapt reținute de instanțe, se conchide cu certitudine că în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective, ori, în acest sens, nu există probe.

Unica persoana care declară că a văzut cum a fost sustras buletinul de identitate de la partea vătămată Baluță M., este sora acestuia Baluță A., care se afla la o distanță mare de locul unde s-au desfășurat acțiunile, mai mult declarațiile ultimei care au stat la baza condamnării lui Ciupercă Gr., se contrazic la fiecare etapă a procesului penal.

Astfel, toate declarațiile părților vătămate sunt incerte, dubioase și se contrazic reciproc.

În situația când, probele acuzării pun la îndoială vinovăția inculpatului, aplicabil este principiul prezumției nevinovăției, iar toate dubiile sunt interpretate în favoarea inculpatului. Condamnarea unei persoane în lipsa unor probe temeinice și legal administrate, convingătoare și ferme, care să fie de natură a înlătura cea mai mică îndoială, reprezintă nerespectarea prezumției nevinovăției și dreptului inculpatului la un proces echitabil.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

7.1. Din conținutul recursului declarat se constată că recurentul invocă ca teme de drept pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii și în esență, critică condamnarea lui Ciupercă Gr. în baza art. 188 și 360 Cod penal, fiind de părerea că instanțele eronat au reținut în sarcina inculpatului elementele constitutive ale acestor infracțiuni, iar probatoriul administrat și cercetat în cauză demonstrează contrariul.*

Așadar, în privința acestor alegații, verificînd materialele dosarului în raport cu argumentele din cererea de recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate și explică următoarele.

În primul rînd se enunță că conform art.52 Cod penal se consideră componentă de infracțiune totalitatea semnelor obiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Lipsa unei părți componente ale infracțiunii echivalează cu lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, iar în condițiile cînd din învinuirea adusă lipsesc caracteristici care sînt obligatorii pentru componentă de infracțiune, instanța de judecată va ajunge la concluzia de a pronunța o hotărîre de achitare în privința persoanei puse sub învinuire.

Or, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc

elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Însă, din interpretarea coroborată a celor ce preced se conchide că temeiul respectiv nu și-a găsit confirmare la examinarea prezentei cauze, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

La caz, se constată că instanța de apel a cercetat toate probele administrate și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatului de cele imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatoare a fost analizată minuțios în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Deși inculpatul pe întreg procesul penal a avut o poziție unică de nerecunoaștere a vinovăției privitor la cele incriminate în baza art. 188 și 360 Cod penal, instanța de apel întemeiat a conchis că aceasta nu generează achitarea lui Ciupercă Gr. pe aceste capete de acuzare, or în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe care înlătură dubiul judiciar și dovedesc incontestabil legătura cauzală între faptele comise, acțiunile făptuitorului și consecințele survenite. Versiunea inculpatului este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, detaliat analizate în conținutul deciziei instanței de apel. Pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată au fost stabilite cu certitudine că în acțiunile inculpatului se întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiuni prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal și art. 360 alin. (2) Cod penal, iar asupra acestor constatări instanța de recurs nu consideră necesar de a mai reveni.

Colegiul penal apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de fond, ulterior fiind menținută și de instanța de apel, în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și ca urmare corect a fost încadrat în drept acțiunile inculpatului în temeiul art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal și art. 360 alin. (2) Cod penal, fiind stabilită o corectă determinare și constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de articolele nominalizate.

Ca urmare constatând că, în cauză, există o concordanță deplină între dovezile administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel cu privire la cele săvârșite de inculpatul Ciupercă Gr., nefiind identificată de instanța de recurs vreo probă a cărei existență sau inexistență să fi fost în mod eronat afirmată de instanța de apel sau al cărei conținut să fi fost redat contrar a ceea ce este evident și fără posibilitate de controversă, Colegiul penal consideră că nu este incident cazul de casare prevăzut de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, apreciind ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către avocatul Ploșnița E..

7.2. Totodată, instanța de recurs constată că majoritatea argumentelor recurentului invocate în cererea de recurs se referă la faptul că instanțele de fond și de apel au pus la baza condamnării inculpatului în baza art. 188 și 360 Cod penal, probe care se contrazic și sunt declarative și care au fost obținute cu încălcarea legii procesual-penale și dreptului inculpatului la apărare, aceste probe fiind specificate de recurent.

Însă, privitor la criticele expuse, se amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci v-a verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Ciupercă Gr..

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Astfel, în opinia Colegiului penal criticele recurentului referitor la stabilirea eronată a circumstanțelor de fapt privind aprecierea greșită a probelor ce dovedesc nevinovăția inculpatului în cele incriminate în baza art. 188 și 360 Cod penal, nu este incident în cazul supus judecării, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor imputate.

Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate prin rechizitoriu se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de fond sau cea de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

7.3. În continuarea celor expuse, Colegiul penal mai menționează că alegațiile recurentului privitor la calificativele incriminate inculpatului, și anume, săvârșirea infracțiunii de tâlhărie de două sau mai multe persoane și cauzarea daunelor în proporții considerabile, așa cum se constată din actele cauzei nu au fost puse în discuție la etapa judecării cauzei de către instanța de fond și cea de apel, astfel încât conducându-se de prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că acestea nu pot fi preluate pentru examinare de instanța de recurs întrucât norma dată specifică că temeiurile punctate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

7.4. Referitor la criticele invocate de recurent precum că instanțele la dispunerea condamnării inculpatului în baza art. 188 și 360 Cod penal, s-au bazat doar pe declarațiile

părților vătămate, care se consideră că urmau să fie apreciate critic, dat fiind că sunt părți cointeresate pe dosar, Colegiul menționează următoarele.

Așadar, în ceea ce privește faptul dacă o asemenea situație reprezintă o eroare de drept, Colegiul menționează că, în conformitate cu art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, declarațiile inculpatului, părții vătămate și ale martorilor se consideră probe egale, legea nu stipulează că dispozițiile părților vătămate au prioritate față de cele ale inculpatului, iar instanța de judecată, având în vedere egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și probele prezentate de părți, în egală măsură, ca, ulterior, să le dea acestora o apreciere obiectivă și sub toate aspectele.

Din analiza prevederilor legale menționate și în raport cu decizia recurată, Colegiul conchide că instanța de apel a respectat această obligație, a apreciat în mod obiectiv atât declarațiile inculpatului, cât și ale părților vătămate, care și-au găsit confirmarea prin alte probe recercetate în cadrul ședințelor instanței de apel. După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care dînșii au relatat informațiile cunoscute de ei, referitor la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 și 360 Cod penal și le-a dat o apreciere obiectivă și corectă acestora.

Prin urmare, instanța de apel a făcut o apreciere corectă când a menționat că declarațiile părților vătămate Baluță M. și Baluță A., urmează a fi luate în considerație ca probe ce dovedesc existența infracțiunii și care constată vinovăția inculpatului în faptele incriminate, întrucât prin conținutul lor aceste declarații sunt clare și sunt confirmate și prin restul probelor cercetate, care demonstrează vinovăția lui Ciupercă Gr. de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 și 360 Cod penal.

De asemenea, Colegiul reține că criticile formulate de recurent cu privire la chestiunea de apreciere a probelor au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanțele ierarhic inferioare și cărorora instanțele le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizia adoptată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărîrea atacată în raport cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărîrii respective nu s-au stabilit.

7.5. Relevant de reținut este și faptul că recurentul solicitînd menținerea condamnării inculpatului în baza art. 287 Cod penal, dar aplicarea unei pedepse neprivative de libertate pe acest capăt de acuzare, nu aduce în textul recursului vreo argumentare sub acest aspect.

Deci, Colegiu penal reiterează că potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Astfel, statuînd asupra faptului că autorul recursului nu a invocat nici un argument privitor la pretinsa eroare admisă de instanțe în chestiunea de individualizare a pedepsei în privința lui Ciupercă Gr., instanța de recurs nu este în drept să completeze textul recursului cu argumente în fapt și în drept, care l-ar justifica sub acest aspect.

Față de considerentele ce preced, Colegiul constată că instanța de fond și de apel corect au reținut situația de fapt și de drept și au stabilit vinovăția inculpatului, pe baza unei juste aprecieri a probelor administrate în cauză, dînd faptelor comise de acesta o încadrare juridică corectă.

În consecință, instanța de recurs reține că temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală și din atare considerente, recursul ordinar declarat de avocatul Ploșniță E. în numele inculpatului, se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ploșniță Emanoil în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2014 și sentinței Judecătoriei Hîncești din 07 aprilie 2014, în cauza penală privindu-l pe Ciupercă Grigore Dumitru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 19 noiembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș